

Βίπα : Νὰ ἥμουν 'Οδυσσεὺς, παντοῦ ὅπου σταθῶ
Πάντα μιὰ τέτοια Καλυψῷ νὰ 'Θρίσῃ' ἡ ἀγκαλιά μου,
Νὰ τὴν ἀφίνω 'ε τοὺς καύμοὺς, ἀφοῦ τὴ βαρεθῶ,
Γιατὶ τὴν Πηνελόπη μου θὰ βλέπω 'ε τὰ ὄνειρά μου...
Τί φταιώ ! ἔνας "Ομηρος" μοῦ πῆρε τὰ μυαλά μου.

Καὶ ἀπὸ τότε 'Οδυσσεὺς τοῦ ἔρωτος γυρίζω,
Καὶ πουθενὰ δὲ σταματῶ τὴν παλαβοκαρδία μου,
Ψάχνω παντοῦ γιὰ Καλυψῷ, μιὰ Πηνελόπη ἐλπίζω,
Τὰ πάντα Κίρη Θρίσκεται μπροστὰ 'ε τὰ βήματά μου...
Τί φταιώ ! ἔνας "Ομηρος" μοῦ πῆρε τὰ μυαλά μου.

II

- Εἶναι βανίλιξ τῶν ἀνθῶν ὁ ἄφρος·
Τὴ φτωχὴ βανίλιξ μὴ πειράζετε,
- "Αστε την νὰ χύνῃ τὴ μοσχοβολία της·
"Οταν τὴ χωρίζουν ἀπὸ τὰ κλαδιά της,
Ρεύει σὲ λιγάκι καὶ σωριάζεται ...
- Εἶναι ἡ βανίλιξ τῶν ἀνθῶν ὁ ἄφρος.
- "Ετσι μιὰ βανίλιξ εἶναι κι' ἡ καρδία μου !
Τὴ φτωχὴ καρδία μου μὴ πειράζετε,
- "Αστε την νὰ ζήσῃ μὲ τὰ ὄνειρά της·
"Οταν τὴ χωρίζουν ἀπ' τὸν ἔρωτά της,
Ρεύει σὲ λιγάκι καὶ σωριάζεται ...
- "Ετσι μιὰ βανίλιξ εἶναι κι' ἡ καρδία μου !

Κωστής.

ΤΡΕΛΛΑΙΣ

'Εν τῷ ἔρωτι εἶναι ἀξιολύπητος ὁ ἀόμματος διότι δὲν
μπορεῖ νὰ κάηῃ μάτι.

Οἱ χωρὶς ἴδεας ἀνθρωποι ἔχουν μεγάλην ἴδεαν περὶ τοῦ
ἔαυτοῦ.

'Η τελετὴ τοῦ γάμου εἶναι τὸ ἔρωτεκόν μεταξὺ τῆς
γυναικὸς καὶ τοῦ ἀνδρός· τότε ἡ κλίνη θὰ εἶναι ἡ παρέ-
θεσις.

Πολλοὶ ἀνθρωποι παρατηροῦντες γελοιογραφίας δὲν μπο-
ροῦν γά τονούσουν διὰ εὐρίσκονται ἀπέναντι καθρέπτου.

'Η κεφαλὴ τοῦ μεθύσου εἶναι ἐκκλησία εἰς ἣν Ιερουργοῦσι·
διότι ἔχει καὶ αὐτὴ ἀναμμένα τὰ κανδήλια τῆς.

'Η ἔρωμένη κατὰ τοῦτο διαφέρει ἀπὸ τὸ ὑπόδημά μου,
διότι ἀμα μὲ σφίγγει δὲν αἰσθάνομαι κάνενα πόνον.

"Διὰ τρώγω εἰς τὸ ξενοδοχεῖον boeuf à la mode, συλ-
λογιοῦμαι τὸν σπητονοικούρην μου.

Περίεργον ! "Όλας τὰς πρὸς ποιητὰς συμπαθείας μου τὰς
νομίζουν προσποιητὰς.

Commerson

ρίζης τὴν ἀληθινὴν ζωὴν καὶ νὰ ἐκτιμᾶς τὴν ἡδονὴν τῆς
ἐσσόδου καὶ ἔξόδου παντὸς ὅτι τρώγομεν καὶ ἐναγκαλίζο-
μεθα. Καθὼς εἶναι ἀδύνατον διὰ τὰς τριάκοντα χιλιάδας
γραμματεῖς πρεσβειῶν, οὕτω ἀδύνατα, ψυχὴ μου, εἶναι καὶ
τὰ ἰδιά σου ὄνειρα. Ζητεῖς τὸ ἄπειρον; εἶναι κολοκύνθι-
τενεκέ. Τί εἶναι ἡ τιμὴ; διπλοὶ τῶν ὑποκριτῶν. διότι καὶ
σὺ, ψυχὴ μου, μόλια σου τὰ φούμαρα, γγωρίζω διὰ προτί-
μᾶς τὸν δειπλὸν ὀρθοκλέπτην ἢ τὸν διαλογιζόμενον πῶς
να κλέψῃ ἑκατομμύρια καὶ τὴν πόρνην μετὰ ψυχῆς παρθε-
νικῆς ἢ τὴν παρθένον μετὰ ψυχῆς πορνικῆς.

II.

'Ἐνθυμεῖσαι, ψυχὴ μου, ἀπὸ δέκα καὶ δέκτῳ ἔτῶν ἥρχι-
σες νὰ μὲ βασανίζῃς ἀνεγίνωσκες τότε ἡ μᾶλλον μὲ ἔκα-
μνες νὰ ἀναγίνωσκω συχνὰ τὸν μασκαρᾶν, τὸν οὔτιδανδον,
τὸν φαφούτην τὸν Βέρθερον καὶ ἀφ' οὐ ἔπιες μέχρι τρυγός,
τὸ ποτήριον τῆς ἀνοσίας ταύτης ἥθελησας καὶ σὺ νὰ ἀγα-
πήσῃς στα καὶ ἀράξαμε ! Δύναμαι μαλιστα νὰ σὲ βεβαιώσω
διότι κατὰ τὴν βαθύτητα καὶ κατὰ τὴν πρωτοτοπίαν τοῦ
αἰσθήματος ὑπερέβης καὶ τὸν Βέρθερον. 'Αλλὰ ἔπειτα;
Δὲν ὀμολόγησας σὺ ἡ ἴδια διὰ εἶναι προτιμώτερον νὰ δῃ' ἐμὲ
διὰ τὸν θάνατον τὴν εὐωδίαν καὶ ἀφήνεις

ἀγαπήσῃ τις φύγουράκις τρουσὸν παρὰ γυναικα ; Αἱ
γυναικες ! ζῶα, τὰ ἐναντία παρ' ὅπως φανταζόμεθα αὐ-
τας, ἀλλὰ πάντοτε ζῶα χρησιμώτατα τῇ ἀληθείᾳ εἰς τὸν
οργανισμὸν τοῦ σύμπαντος, διότι ἀνευ αὐτῶν οἱ ἀνδρες δο-
κίμελον τελειοποιηθῆ ὡς κεραστράρα καὶ ὅμως σὺ ἐξέλαβης
ἐκείνηρη ὡς πλάσμα οὐράνιον διπέρ δὲν ἔτρωγε, δὲν ἔτρω-
δὲν ἔ... ὅλι πλέον ὡς εἰκόνα θεότητος, ἀλλ', ὡς αὐτὸν πε-
τὴν θεότητα ἀλλ', ἡ θεῖα αὐτῆς οὐσία σήμερον δὲν
ἴμποδίζει καθ' ἔκαστον ἔννατον μῆνα νὰ παιδοποιηγέννα λο-
σοῦ ζήσουν, ψυχὴ μου! — Τῇ ἀληθείᾳ ἐντρέπομαι διὰ σεστέρου δή-
κτελον σὲ στείλει κατὰ διαβόλου, ἀν δὲν μοι ὑπόσχεσσο
ἴπανειλημμένως διὰ διορθωθῆς ἀλλὰ μοῦ γλιστρής ὅπως
δικ. Κουμουνδούρος καὶ πολλάκις ἐν ω σὲ νομίζω ξουχον
καὶ πειθήνιον ἐντὸς τῆς μέθης μου, σὲ βλέπω ἔξφυνα κα-
θημένην ως ἵπποκένταυρον ἐπὶ νεφέλης καὶ ἀκοουθοῦσαν
τῶν ἀνέμων τὰς ὁδούς. Θὰ μὲ ἀκούσῃς ἐπὶ τέλου ἡ θέλεις
νὰ διαζευχθῶμεν ; Διότι δὲν ἀρνεῖσαι νὰ πειρηγήσαι μόνη
εἰς τοὺς αἰθέρας, ἀλλὰ θέλεις νὰ σύρῃς κατόπιν σου καὶ
ἴμε, κορμὶ 52 δικάδων. 'Ανάθεμά σε καὶ τὴν ων ποῦ ἐ-
φύτρωσες ἐντὸς μου κοκκορομύλη, καπνοβαπτισμένη, ἀ-
ρέγκα μὲ πτεράζωνταν, μενεξὲ ξυδάτε, παπὸ τριαντά-
φυλλο, ποῦ ὅζεις καὶ μυρίζεις συγχρόνως καὶ λαμβά-
νεις διὰ τὸν ἔαυτόν σου δλην τὴν εὐωδίαν καὶ ἀφήνεις
διὰ τὸν θάνατον τὴν εὐωδίαν. Τί ἄλλο ὅμιλάζεις, ψυχὴ